

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชน ภายหลังการเกิดอุทกภัยในตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการเข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบภัย 2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ หัวหน้าครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ในตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง จำนวน 238 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารโดยผ่านการตรวจสอบและพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ t-test ที่ระดับของ probability (p) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการเข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบ

อุทกภัยในตำบลแม่พริก

หลังจากเกิดอุทกภัยในตำบลแม่พริก อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ 2-3 ตุลาคม 2552 เป็นเหตุให้เกิดน้ำป่าไหลหลากและท่วมบ้านเรือนของราษฎร พืชผลทางการเกษตรและสิ่งสาธารณประโยชน์เสียหาย และราษฎรได้รับความเดือดร้อนบ้านเรือนราษฎรเสียหายทั้งหมด 24 หลัง ทางหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนได้ให้ความช่วยเหลือแก่ราษฎร เช่น การอพยพราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยตำบลแม่พริกไปอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยของตำบลแม่พริก การช่วยเหลือในเรื่องอาหารและเครื่องอุปโภคบริโภค การจัดที่อยู่อาศัยชั่วคราวและถาวร การมอบเงินให้แก่ญาติที่เสียชีวิต การสนับสนุนเครื่องจักรกลเพื่อฟื้นฟูถนนหนทาง การแจกจ่ายถุงยังชีพ การชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นกับราษฎร ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพหลังน้ำท่วม

5.1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประสพภัย

ผู้ประสพภัยเป็นเพศหญิงมากกว่าเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4-5 คนจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกร/ประมง และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท

5.1.3 ความพึงพอใจของผู้ประสพภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประสพภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชนพบว่า ผู้ประสพภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและภาคเอกชนในระดับที่แตกต่างกันคือ มีความพึงพอใจต่อภาครัฐโดยรวมในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อภาคเอกชนในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประสพภัยมีความพึงพอใจในระดับเดียวกัน คือในระดับมากในด้านสิ่งอุปโภคบริโภค และด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และมีความพึงพอใจในระดับปานกลางในด้านการประกอบอาชีพ และด้านการจ่ายค่าชดเชย ในขณะที่ผู้ประสพภัยมีความพึงพอใจแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ประสพภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อภาคเอกชนในระดับปานกลางในด้านที่อยู่อาศัย และด้านสาธารณสุข

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านที่อยู่อาศัย ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประสพภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า ผู้ประสพภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยระดับเดียวกันคือ มีความพึงพอใจในระดับปานกลางในเรื่องการสร้างบ้านพักชั่วคราว การช่วยเหลือด้านการซ่อมแซมบ้านพักชั่วคราว และมีความพึงพอใจในระดับมากในเรื่องความยุติธรรมในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ แต่มีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยระดับต่างกันคือ มีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยของภาครัฐในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยของภาคเอกชนในระดับปานกลาง ในเรื่องการช่วยเหลือด้านการซ่อมแซมบ้านพักถาวร และการจัดสรรเงินช่วยเหลือที่ใช้ในการซ่อมแซมและสร้างบ้านพักให้กับผู้ประสพภัย

ด้านสิ่งอุปโภคบริโภค ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประสพภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า ผู้ประสพภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของด้านสิ่งอุปโภคบริโภคทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนในระดับเดียวกันคือระดับมาก ในเรื่องความรวดเร็วในการให้ความช่วยเหลือในด้านสิ่งอุปโภคและบริโภคในพื้นที่ การแจกจ่ายข้าวก่อนในวันแรกของการประสพภัยที่รวดเร็วและเพียงพอ การแจกจ่ายถุงยังชีพทั่วถึงและเพียงพอ การแจกจ่ายน้ำในการ

อุปโภคและบริโภคที่รวดเร็วและเพียงพอ การแจกจ่ายเครื่องอุปโภค บริโภคและของใช้ในครัวเรือนอย่างเพียงพอ และมีความพึงพอใจในระดับปานกลางในเรื่องการให้บริการซ่อมแซมเครื่องยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าแก่ประชาชน แต่ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของด้านสิ่งอุปโภคบริโภคทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนในระดับต่างกันในเรื่องการซ่อมแซมแก้ไขระบบไฟฟ้าในหมู่บ้าน กล่าวคือ ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐในระดับมาก ส่วนภาคเอกชนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ด้านการประกอบอาชีพ ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่ต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชน พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือโดยรวมในระดับเดียวกันในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจในระดับปานกลางในประเด็นการให้เงินช่วยเหลือในการประกอบอาชีพ การมอบเครื่องมือและอุปกรณ์ประกอบอาชีพให้แก่ผู้ประสบภัย มีจำนวนที่เพียงพอสมเหตุผล และการส่งเสริมอาชีพภายหลังการประสบภัยพิบัติ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่ต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือโดยรวมในระดับเดียวกันในระดับมาก เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจในระดับมากในประเด็นการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการปรับปรุงและซ่อมแซมถนนและสะพาน วัสดุและอุปกรณ์ที่นำมาช่วยเหลือผู้ประสบภัย เป็นของที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ และเพียงพอ การซ่อมแซมป้องกันคลื่นถล่มลำห้วยแม่พริก การซ่อมแซมและการก่อสร้างถนนคอนกรีตในพื้นที่ การซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างสะพานในพื้นที่ประสบภัย การติดตั้งสะพานเหล็กชั่วคราวเพื่อใช้ในการสัญจร และ มีความพึงพอใจในระดับปานกลางในประเด็นการเปิดทางสัญจรทางถนน และ เปิดทาระบายน้ำ

ด้านสาธารณสุข ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่ต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือด้านสาธารณสุขของภาครัฐและภาคเอกชนในระดับเดียวกัน คือระดับมาก เกี่ยวกับเรื่องการแจกจ่ายยา และเวชภัณฑ์ ให้กับประชาชนในพื้นที่ แต่มีความพึงพอใจต่างกันในด้าน การให้ความรู้ด้านสุขวิทยา การป้องกันโรคภัยต่างๆ ให้กับประชาชนหลังประสบภัย การดูแลสุขภาพของประชาชนภายหลังภัยพิบัติ บุคลากรที่ให้ความช่วยเหลือมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับสาธารณสุขเป็นอย่างดี การนำส่งผู้ประสบภัยไปยังโรงพยาบาลอย่างรวดเร็ว และการให้บริการของหน่วยงานต่างๆ ในการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจแก่ประชาชน กล่าวคือ ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐในระดับมาก ส่วนภาคเอกชนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ด้านการจ่ายค่าชดเชย ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่ต่อความช่วยเหลือของภาครัฐ พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและภาคเอกชนด้านการจ่ายค่าชดเชยโดยรวมในระดับเดียวกัน คือในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจในระดับเดียวกัน คือในระดับมากในประเด็นการจ่ายค่าชดเชยในการซ่อมแซมและปรับปรุงที่อยู่อาศัย มีความพึงพอใจในระดับปานกลางในประเด็นการจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ญาติผู้เสียชีวิตเบื้องต้น การจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ญาติผู้เสียชีวิต และการจ่ายค่าชดเชยผลผลิตทางการเกษตรที่เสียหาย ตามลำดับ

5.1.4 การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษากครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้ คือ ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐกับภาคเอกชนไม่แตกต่าง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐกับภาคเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านสิ่งอุปโภคบริโภค ด้านการประกอบอาชีพ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้านสาธารณสุข ด้านการจ่ายค่าชดเชย และในภาพรวม

5.1.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

ผลการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ผู้ประสบภัยมีปัญหาและข้อเสนอแนะดังนี้

1. **ด้านที่อยู่อาศัย** พบว่า ผู้ประสบภัยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ดินที่สูญหายไปยังไม่มีความชดเชย ทำให้ไม่มีที่อยู่อาศัย ซึ่งต้องการให้หน่วยงานของรัฐจัดหาที่ดินทำกินและที่อยู่ให้กับผู้ที่ได้รับความเสียหายในเรื่องที่ดินด้วย

2. **ด้านสิ่งอุปโภคบริโภค** พบว่า ผู้ประสบภัยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเครื่องใช้ไฟฟ้าเสียหายนำไปซ่อมแต่ไม่มีการซ่อม เครื่องจักรกลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย แต่ได้รับค่าชดเชยน้อยกว่ามูลค่าจริง โดยต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการชดเชยตามมูลค่าจริง หรือมีการให้สินเชื่อปลอดดอกเบี้ยเพื่อนำไปใช้ในการซื้อเครื่องจักรกลทางการเกษตร

3. **ด้านการประกอบอาชีพ** พบว่า ผู้ประสบภัยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการดูแลด้านการประกอบอาชีพยังน้อย ซึ่งต้องการให้ภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามาส่งเสริมอาชีพให้มากขึ้น เนื่องจากที่ดินได้รับความเสียหายและไม่มีที่ดินทำกิน และต้องการให้พักหนี้สินเกษตรกรกับชาวบ้านที่เสียหาย

4. **ด้านการจ่ายค่าชดเชย** พบว่า ผู้ประสบภัยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องค่าชดเชยทางด้านการเกษตรเสียหายค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้น ต้องการให้มีการประเมินตามและมีการชดเชยความเสียหายตามสภาพจริง

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่าจากการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐโดยรวมในระดับมาก และยังพบอีกว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจในระดับมากในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้านสิ่งอุปโภคบริโภค ด้านสาธารณสุข และด้านที่อยู่อาศัย โดยมีความพึงพอใจในระดับปานกลางในการจ่ายค่าชดเชย และด้านการประกอบอาชีพ ทั้งนี้เนื่องมาจากเมื่อเกิดอุทกภัยทางทางอำเภอแม่พริกพร้อมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยเหลือราษฎรโดยได้รับการสนับสนุนกำลังพลและเครื่องมือ เครื่องจักรจากมณฑลทหารบกที่ 32 สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 10 สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดลำปาง องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง กองร้อย อส.จ.ลำปาง อส.อ.แม่พริก ได้เข้าไปช่วยเหลือเบื้องต้นอย่างทันท่วงที ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลภา นิยมตรง (2545) เรื่องความพึงพอใจของผู้ประสบภัยพิบัติต่อการได้รับความช่วยเหลือ ของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสุรินทร์ที่พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง แสดงว่าความต้องการในด้านต่าง ๆ ที่ผู้ให้ความช่วยเหลือได้ดำเนินการช่วยเหลือไปในระดับหนึ่งและผู้ประสบภัยก็ได้รับความช่วยเหลือนั้น ที่สามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัย จนทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความพึงพอใจของภาครัฐกับภาคเอกชนแล้ว พบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชนในระดับเดียวกันคือ ในระดับมากในด้านสิ่งอุปโภคบริโภค ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ มีความพึงพอใจในระดับปานกลางในการประกอบอาชีพ และด้านการจ่ายค่าชดเชย ส่วนด้านที่อยู่อาศัย และด้านสาธารณสุข ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐและเอกชนในระดับที่ต่างกัน คือ ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาครัฐในระดับมาก ในขณะที่ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจของผู้ประสบภัยที่มีต่อความช่วยเหลือของภาคเอกชนในระดับปานกลาง และเมื่อทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า ผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อความช่วยเหลือของภาครัฐกับภาคเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านที่อยู่อาศัย ด้านสิ่งอุปโภคบริโภค ด้านการประกอบอาชีพ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ด้าน

สาธารณสุข ด้านการจ่ายค่าชดเชย และในภาครวม ทั้งนี้เนื่องมาจากด้านที่อยู่อาศัย และด้านสาธารณสุข ทางหน่วยงานราชการจะมีการสำรองงบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยในแต่ละปีอยู่แล้ว ส่วนในภาคเอกชนนั้นจะเป็นลักษณะเมื่อเกิดภัยต่างๆ ก็จะมีการระดมเงินทุนจากหน่วยงานต่างๆ และการบริจาคจากประชาชนทั่วไป จึงทำให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังกล่าวอาจจะช้ากว่าความช่วยเหลือจากหน่วยงานของภาครัฐ

จากผลการศึกษายังพบอีกว่าผู้ประสบภัยมีความพึงพอใจต่อการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐและภาคเอกชนในระดับปานกลางในด้านการประกอบอาชีพ และด้านการจ่ายค่าชดเชย ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ประสบภัยบางส่วนที่ดินถูกพัดพาเสียหาย ไม่ได้รับการชดเชยหรือภาครัฐและไม่ได้มีการจัดสรรที่ดินทำกินให้ใหม่ ทำให้ไม่มีพื้นที่ทำกิน และไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ซึ่งสอดคล้องกับประสิทธิ์ ไหมสีเสน (2550) ได้ศึกษาความต้องการและความพึงพอใจต่อการได้รับความช่วยเหลือของผู้ประสบภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิในจังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า การช่วยเหลือด้านการประกอบอาชีพ ภาครัฐได้เข้าไปจัดการในสัดส่วนที่น้อยมากส่วนใหญ่จะดำเนินการด้านชดเชยเครื่องมือการประกอบอาชีพที่เสียหายมากกว่า ไม่ได้ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ประกอบอาชีพใหม่ ไม่มีเงินอุดหนุนการประกอบอาชีพเดิม

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่ให้การช่วยเหลือที่เป็นภาครัฐบาลจะต้องกำหนดแผนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเป็นรูปแบบเช่น ใครคือหน่วยงานหลักระดับจังหวัด ระดับอำเภอและระดับพื้นที่ ต้องกำหนดขั้นตอนของการรับแจ้งเหตุความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง และควรมีเจ้าหน้าที่ระดับสูงคอยคุ้มครองตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลความเสียหาย เพื่อป้องกันการสมรู้ร่วมคิดระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ประสบภัย เพื่อเรียกร้องความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงเอาไปเป็นผลประโยชน์ร่วมกัน
2. หน่วยงานเอกชนควรมีการประสานงานกับหน่วยงานราชการ เพื่อทราบถึงความต้องการของประชาชน หรือสิ่งที่ทางหน่วยงานทางราชการยังขาด และต้องการให้ทางภาคเอกชนเข้ามาช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยอีกทางหนึ่ง
3. ในการให้ความช่วยเหลือควรมีการกระทำด้วยความโปร่งใส และมีความยุติธรรมในกระบวนการให้ความช่วยเหลือ และควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ผู้ให้การช่วยเหลืออย่างชัดเจน ไม่ควรให้คนกลุ่มใดเข้ามาเมื่อมีโอกาสในการขอรับความช่วยเหลือทั้งนี้เพื่อป้องกันการสร้างอิทธิพลในชุมชนของผู้ประสบภัยด้วย

4. การให้ความช่วยเหลือที่ซ้ำซ้อนทั้งภาครัฐและเอกชนที่ต่างคนต่างทำต่างคนต่างแจกกลุ่มใดที่ผู้นำกลุ่มเป็นผู้ชักหรือคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมักจะได้รับการแจกจ่ายก่อน หรือแจกจ่ายซ้ำกับเอกชนจนบางครั้งของที่ได้รับแจกมากเกินไปจนเกินกว่าความจำเป็น ดังนั้นในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางภาครัฐและภาคเอกชนควรมีการประสานงานกัน เพื่อที่จะทำให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยทั่วถึง และเป็นธรรมกับทุกๆ คน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพถึงผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากภัยน้ำท่วมในระยะยาว
2. นอกจากการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแล้ว ควรจะศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของผู้ประสบภัยหลังจากประสบภัยว่า มีความต้องการเรื่องใดบ้าง